

LA CORONA VALENCIANA:

L'Autor:

Jaume Fuster i Guillemó va nèixer a Barcelona l'any 1945. A banda d'alguns escrits més circumspectament intel·lectuals com ara són "Breu història del teatre català" (1971) o "El congrés de Cultura Catalana" (1978), la seua obra escrita queda dins el que podríem anomenar àmbit de la literatura popular, bàsicament la novel·la negra – amb "De mica en mica s'omple la pica" (1972) , "Tarda, sessió contínua, 3.45" (1976), "La corona valenciana" (1982), "Sota el signe de sagitari" (1986) , entre altres – i el gènere d'aventures i fantàstic – amb la trilogia "L'illa de les Tres Taronges" (1983) , "L'anell de Ferro" i "El jardí de les Palmeres" (1993), la darrera de les quals li ha volgut el premi de narrativa Ramon Llull. Com a guionista ha treballat tant per al cinema, "Havanera" (1993), com per a la televisió, "Les cartes d'Hèrcules Poirot" (1979), i també per al còmic, "Tirant lo Blanc" (1990).

L'obra:

El nostre llibre tracta sobre un fugitiu i una noia que va amb ell. Hi han dos personatges principals, com són l'Enric y l'Anna i altres secundaris com Ferrandis, la Marlowe, el Bernat i altres. L'Enric fugix del seu cap Ferrandis i de la polissia per haver robat les joies de la Mare de Deu. Fugint de la gasolinera es troba a l'Anna, una xica a la qual ell no coneixia de res, al costat del cotxe demanant-li si le podia portar. L'Enric es un home llest i un poc fred. Es passa a vegades molt nerviós perquè no vol que el reconeguen, per exemple al bar on menjen el primer cop a Monovar, quant amic de l'Anna se'ls hi acosta i comença a parlar amb l'Anna. L'Enric és el personatge que més ens acosta a totes les poblacions del Sud de València que se les coneix a la perfecció, des d'Alcoi, Dènia i altres jocs com Eivissa i Mallorca. Sap també quins són els menjars típics de cada zona, es coneix tots els personatges d'importància com escriptors , artistes o altres, etc. A més hi ha vegades quan parla de poblacions com Elx, Santa Pola; Alcoi o Benidorm les quals hem estat un fum de vegades i et

resulta curiòs tot alò que diu.

El contrasentit dáquesta obra, que en part és ensenyarnos com és la zona on vivim i les seues poblacions, es realitzat pel l'Enric que és qui ens guia i ens explica cosetes sobre totes les poblacions. L'Enric és també el narrador de tota l'acció i amb això, l'autor Jaume Fuster, aconsegueix donantse un punt de vista subjectiu però molt real i emocionant, aconsegueix que els lectors es fiquen en la pell del protagonista. L'introducció d'un punt de vista femení li dona a l'obra una característica important i bastant interesant perquè pots contar amb dos punts de vista diferents. També obtens que l'acció no passi només per un personatge sinó per dos obtenent un diàleg constant i molt entretingut. El diàleg, que hi ha durant tota l'obra ens ho fa passar molt més bé l'única pega és potser que sempre ens narra l'acció l'Enric i de vegades ho podria fer l'Anna per tal de coneixer més bé a aquest personatge. L'Anna també es molt llesta i també coneix prou bé els pobles per on passen, podrien dir que hi ha un cert paralelisme entre els personatges en aquest cas. La personalitat de tots dos personatges es pareguda i per això van molt bé junts. L'Anna que va sense destí i l'Enric que va fugint de la policia fa que faguen una bona parella. L'Anna és una mica atrevida i valent ja que es puja en el cotxe d'un home que no coneix i després sospita que fugeix i que està en perill. Segons l'Enric, l'Anna es una noia molt guapa i diu que té un bon pet de cuixes per això acabara fent-se el seu novio i tingueren relacions abans de matarla quan es dona compte de que es ella la que li ha mentit i l'ha posat entre l'espasa i la paret amb l'Enric i la Marlowe.

Un altre apartat important es el llenguatge parlat pels protagonistes que és molt col·loquial e inclòs utilitzat en molt cops per nosaltres els joves.

Cal destacar també l'element amorós com apareix en l'obra que sempre dona una mica de "morbo" a l'obra, com quan estan en el barc a Mallorca i fan l'amor en la barca encara que l'Enric te una bona ferida a l'espatlla.

Per finalitzar podriem dir que el final és molt estrany ja que quan tot el món pensa que l'aniran les coses perfectament amb l'Anna tot canvia quan l'Enric la mata quan ella

l'havia salvat la vida (tot n'hi que dir-ho però l'havia deixat penjat un parell de voltes i aleshores ell havia sigut confiant en ella) fins que desideix acabar amb ella.

Opinió personal:

En la nostra opinió aquest llibre es un bon llibre policial amb una historia un tant de pel·licula però amb aspectes reals com son els jocs i les ciutats que també podria ser reial en alguns dels cas. Normalment ningú s'introdueix en una aventura com ho fa l'Anna però això es el que possa interessant la novel·la. Potser siga una mica llarga però quan veus el final et dones conte que ha valut la pena. El que més ens ha agradat es que parli tant i tan bé de tots els llocs i lugars de la nostra comarca i que els describa amb tanta facilitat, donarnos a antener que se'ls coneix a la perfecció.